

ht bedrooid, ie, en als zij
en haar echt
ver geweest,
benut heb ik
„Kijk”, zei
digste positi
on de in
en; die daan
rbevolking
vorden en in
de Heiland
feerden Hem
gemeten aan
gij doet wat
n van Jezus

en heb mijns
droomenis”
en.

cel mee doen
een der best
européen,
Francisen.

Lambarene

dum in onze
drie boeken
uitgekomen,
kennen ze
stellen,

hem mee te
allen. Hij is
de theologie
in een studie
stond zeker
bezorgd. Dit
in in het en-

orgelbouwer
ombouw van
invloed ge-
in Duitsch-

m. Hij is in
oren in Kai-
Oudisch was
anden. Van de
wel een ge-
ijn geborre-
n hem nooi-
zien of ook
voelde zijn aan een
ant was, en
en voor den
ik bezochten
voorgangers
nu eens om

van grote
professor P.
schreef naar
oiger te wor-
ind heeft hij
geschreven
n men zich
it voor „stu-
geleerde had
de verhazing
præstatio
hij dat toch
midde: „wei-
n”. De blid-
lijdschap des

an de hooge-
riegen leefd
indat hij zoo
d aangane-
paal in hel-
d, en allerlei
schaapziek-
tizer had er
tegen dree-
enis en geen
n den armen
or hem. Wij
ouzer welen-
re zijn Laza-
vol zweren-
rijke mensch
an den ander

r Schweitzer
s zijn letter-
erts maar dat
i. Omsprek-

d alleen. Hij
assische wer-
Later is hij
oorlog natu-
gegaan alle-
et verdragen
r Lambarene
uer nooddig is

en. Geen enkele
groote heer was zuiver op de grond.
En zoudt w' in ons hart zooveel van hen verschillen?
Als elk ons zeggen moet, wat of hij 't lieft zou

willen.
Dan hoede je wat moois. De meesmen leven reu-
Omdat 't zoo moeilijk is, onzichtelijk te zijn.

Zonder dien humor, zeggen de onzen dat laaste-
voort van zoo; tenminste als ze in het algemeen spreken. Maar hier van „de moesten” te spreken, dat is
vertwijfeling of spot van Charivarius.

Geen concentratie.
Dr W. E. Engelkes schrijft in „Woord en Geest”:

die voortdurend in theologische vragen zit, kan ik mij dat best begrijpen. Maar menigmaal verstalt de leek zijn eigen behoeften niet. Een gewekte stemming kan gezegend zijn voor het ogenblik, maar als het derde deel die stemming door het tweede deel gewekt, al te niet doet, dan blijkt daaruit hoe voorbijgaande zij is. De stichting, de opbouw der gemeente wordt daardoor niet bereikt. Het goyaar, om des Zondags maar een gemoedelijk woordje te geven is niet gering, vooral als men gemakkelijk spreekt of op het papier improviseert. De fout van den predikant die in bovenbedoeld stuk gekapteld wordt, was mij niet, dat hij met het derde stuk zijn preek „af” wilde maken, maar dat hij het hoogtepunt zijn prediking in het midden stilde. Ik heb eens gehoord van een bejaarden predikant die sprak over den tekst: „Hebt gij mij lief? Nadat ik die vraag meer objectief had behandeld, eindigde hij met te zeggen: En als nu de Heer aan mij vroeg: Gij, predikant, hebt gij mij lief? dan zou ik antwoorden: en daarop kwam een ootmoedig en gelooft getuigenis over de lippen van dezen vergrijsten evangelist, die een ontzaglijken indruk maakte en waarover lang daarna nog gesproken werd.

Spatieering van mij. Niet in alles doen wij de opinie van dozen schrijver. Maar toch is er hier wel iets te overwegen.

„Machteloosheid en krachtsontploeting der kerk”.

Het onderwerp is niet nieuw; daarom vraag ik aandacht voor volgende recensie van Herman Middendorp uit „De Groene Amsterdammer”.

Dr L. N. de Jong. De schutseugel. Assen
1927. Van Gorcum en Comp.

De schrijver van dit boek, bewogen door het vele, dat in kerk en maatschappij onthoudend werkt en de gemoederen verduelt, heeft zich geroepen gevuld een geschrift samen te stellen, waarin een poging gedaan wordt om te komen tot meer eenheid en den weg te banen tot meer levensgeluk. Hij schreef een allegorische figuur. Ecclesia — een eenigszins gevraaglijke naam, als men bedenkt, hoeveel er over dat woord in de bijbelvertalingen al te doen geweest is! — die den geest van de christelijke kerk verbeeldt. „Ecclesia” trekt de wereld door, komt in aanraking met de mensen en de maatschappij, en leeraart overal den waren godsdienst, die volgens haar niets anders is dan het verlangen om God te dienen uit eerhied en liefde tot God en uit liefde tot de mensen en de maatschappij. Zoo werd het boekje een, in verhaalvorm opgezette, vrijinnig-christelijke geestesheldenis. Veel nieuws staat er niet in; het onderwerp is in de Leedelichtjes van de Genestet al uitgeput. Maar het was er den schrijver ook niet om te doen, wat nieuws te geven, hij is het blijkbaar niet Goethe eens, dat hij dit niet zou kunnen, en evenals Goethe hield hij het bekende nog eens aan, in een anderen vorm. En, het moet opgemerkt worden, die vorm is niet slecht gekozen. De levens-, Ijlpens- en strijdgeschiedenis van „Ecclesia” maakt indruk. De heren De Jong schreef met overtuiging, met bezieling en doel. En toch, toen ik trachte, dit merkwaardige geschrift tot op den bodem te peilen, vond ik iets anders. Vernuft. De uitkomsten passen allemal te veel als een dekseltje op het pannetje met het broosel van „wat vrijinnige christenen gelooven”. In de wijze, waarop „heidenom” en katholicisme op zij werden gedruwd, komt dit eigenaardig uit. Ik schrijf dit waarschijnlijk niet, om aan de verdiensten van dit boek iets af te knibbelen. Welk ernstig denkend mensch van onzen tijd zou bewaar kunnen hebben tegen het eenig-grote principe, dat de schrijver telkens weer op den voorgrond stelt: dat de waarde van ons mensch-zijn wordt bepaald door de liefde, die wij voelen voor onzen naaste en het besef van de verantwoordelijkheid voor onze daden. Maar de toepassing, die de auteur geeft op het maatschappelijke leven, is zwak. Ik wijs hier op de bladzijde, waar „Ecclesia” komt te midden van een groep werkstakers, en waar zij deren onder het oog tracht te brengen, dat zij, onthoudend te werk gaande, nooit tot stand kunnen brengen — terwijl zij, op niet-maatschappelijk terrein, er volstrekt niet tegen op ziet, alles ondersboven te keeren, voor er iets positiefs tot stand zal worden gebracht. De kracht van „Ecclesia”’s betoogen schuilt vooruamelijk in het negatieve, en daaroor wordt de waarde van haar leerling wel zeer beperkt.

De rondgang van „Ecclesia” heeft ook hier een negatief werk. Men zegt dat onder orthodoxen graag van de „Ecclesia” der orthodoxen. Hier wordt hetzelfde opgetekend onder niet-orthodoxen van hun Ecclesia.

Er is tegenwoordig altijd een hors-d’œuvre van schade-vertroostingen op ons menu te krijgen, en dan voor geen prijs. Ongelukkig wie al te graag er op af gaat.

Granville en wij.

Charivarius schrijft in zijn laasten Rijmzaag over de verschiedenis des Vaderlands, handelend over Granville. Wat zijn moral betreft, die liet wel wat te wenschen. Wie werpt den steen op hem? Ook karlinaals zijn mensen.

Veel aansloot gaf het niet. 't Was dief en diefjesmaat.

Geen enkele groote heer was zuiver op de grond. En zoudt w' in ons hart zooveel van hen verschillen? Als elk ons zeggen moet, wat of hij 't lieft zou

wilien. Dan hoede je wat moois. De meesmen leven reu- Omdat 't zoo moeilijk is, onzichtelijk te zijn.

Zonder dien humor, zeggen de onzen dat laaste- voort van zoo; tenminste als ze in het algemeen spreken. Maar hier van „de moesten” te spreken, dat is vertwijfeling of spot van Charivarius.

Geen concentratie.

Dr W. E. Engelkes schrijft in „Woord en Geest”:

Het gaat uiterst moeilijk in een omgeving, waar het

uiterlijke in strijd is met het innerlijke, zich te concentreren.

Baaron is ook geen debat zoö verward en zoö van honderd kanten tegelijk aangepakt als het debat over de kwestie Geelkerken. Het uiterlijk is ginds in strijd met het innerlijk; en wie concentreert zich daar in den strijd op het kern-punt?

Wat God zegt of wat ik zeg.

De heer A. Janse schrijft in „De School met den Bijbel”:

Daar is een geslacht dat redeneert — het staat uit de 18e eeuw van Rationalistische vader en van Mysticistische moeder. Eén van hen troostte een weduwe op de begrafenis van haar man aldus met bijna moedig lachende logica: als je nu maar kunt zeggen, wat de Heer doet is welgedaan; als je nu maar kunt geloven dat het goed is voor je en voor je man; als je nu maar kunt rusten in zijn beleid... dan is alles goed; dat kun je je tranen drogen, dan is deze dag net als de vroegere. Zoo redeneerde die man en die redeneering sloot als een bus. En de man galmachte zoo zelfgenoegzaam om 'n mooie logica, dat de mede-lijdende, medetrouwende, medeweendenende Christenen, die voor 's mans redeneering moesten zwijgen, hem toch van gauwcher harde ongelijk gaven.

Hier was lijden onder Gods daden, dat niet met redeneeren over „t'Gods-bestel” was uit de wereld te praten. Hier was worstelen met groot leed, dat niet was te overwinnen door een: „NU MOET JE MAAR GENKUN”. Hier was voorhoede op 'n plaats en geen redeneering in de lucht.

Maar o, wat zijn wij — kinderen van onze vaderen der 18e eeuw nog vank familie van dien man, als het de beleving van het „Onze Vader” betrifft.

K. S.

BOEKBESPREKING.

„Schemering”, door D. v. d. Spiegel.
Nijkerk. — G. F. Callenbach.

„Schemering” beantwoordt volkommen aan den titel. Indeed, de personen, over wie in dit boek gehandeld wordt, leven in schemering. Het licht, het volle licht is over hen niet opgegaan. Zij hebben wel Gods Woord, maar zij wandelen niet bij dit licht. Temeer is dit te betreuren, omdat hun leven allerdreigst is. Meervoud Verhoeven, domine’s weduwe, blijft met een zwar huis gezin achter; het gaat met de kinderen niet goed; er is veel moeite en zorg. En nu laat de schrijver op uitnemende wijze uitkomen, hoe zij allen in schemerdonker rondtasten, waardoor hun leven nog te droover wordt. Aan het einde schijnt het licht echter te dagen. Eerst was het de schemering, die aan den nacht voorafgaat; nu wordt het de schemering, die den dag aankondigt. Wij zouden het boek gauwne wat positiever hebben gewenscht; ook staan woorden als: dat eeuwige wachten, of: dat eeuwige jagen. Al wordt wel wat veel geredeneerd en beschreven, zoodat de handeling toeroft ontbreekt, toch blijft het boek hoesien; het pakt en laat niet moer los. Dit tweede deel uit de Christelijke bibliotheek van Callenbach zal met genoegen door de intrekkenaren ontvangen zijn.

J. D. WIELENGA.

KERKNIEWS.

GEREFORMEERDE KERKEN

Beroepen te:

Almelo (2e pred. pl.): J. J. Bouwman te Utrecht.
Koog Zaamsligk: H. Veldkamp te Kralingscheveer (R'dam).
Midwolda: Hougemsleide en Gemeinden: W. de Graaf, cand. te Puttershoek.
Puttershoek: D. P. Kalkman te Krimpen aan de Lek.
Schiphol: J. de Koning te Vries (Dr).

Aangenomen naar:

Wolvega: J. Arntsen te Stadhuisstraat-Pekelderweg.

Bedankt voor:

Groningen: ca. en Sybendarburen: ca. W. Toorn te Warmenhuizen: H. W. H. van Andel te St. Pancras.

Wanswert: P. v. d. Sluis te Onstwedde.

Intrude te:

Eijndhoven: H. Laanweg. Tekst 2 Cor. 5:19 en 20.
Hoogvliet: H. Hoekstra, cand. Tekst 1 Cor. 15:14 en 20.

Afscheid van

Lemmer: D. Ringuvalda Jr. Tekst Matth. 28:20.

Emeritaat:

De K. I. Cremer, predikant der Geref. Kerk te Haarlem, werd door de Classis Haarlem om gezondheidsredenen met ingang van 1 Mei a.s. vervol Emeritaat verleend.

Candidaten tot den H. Dienst:

Door de Classis Amsterdams zijn na preparatorium examen met algemeen stemmen veroordeeld verklaard in de Geref. Kerken de heeren H. W. Engelkes, Coenraadsestraat 177 huis te Amsterdam, F. Guillame, Mauvestraat 14 II te Amsterdam-Zuid, J. Wegemann, Jan van Campenstraat 23 te Amsterdam, allen Theo., cand. aan de Vrije Universiteit aldaar. Zij verzoeken de Kerken wegens voortzetting hunner studien voorlopig geen beroep op hen uit te brengen, maar zij zijn gauw bereid dat Zondags de Kerken te dienen.

WATERGRAAFSMEER. Door het overlijden van den heer P. D. Petersen is het adres van de Ger. Kerk van Watergraafsmeer veranderd en thans bij den heer S. C. v. d. Wende, Krugerstraat 18 III, Amsterdam-Oost.

Kerkinstituering:

WOLFHESSEN. Oude leiding van Dr J. H. Koers te Oosterbeek kwam bij hier tot instituering van de Geref. Kerk. De tot ouderdom en dinken verkozen broeders werden reeds bevestigd in hun ambt. Het adres van den Kerkraad is bij Dr. E. Smid, Heelsumsche weg 11, Wolfhessen.

Te Marienberg (O) zal volgens besluit van de Classis Ommen, overgogaan worden tot de instituering van een zelfstandige Gereformeerde Kerk.

Kerkgebouwen:

Te Hengelo (O) is nu door de Geref. Kerk besloten op voor twee jaar gekochte terrein aan de Bankastraat een kerkgebouw met pastorie te stichten, dat najaar 1929 in gebruik zal worden genomen. Het gebouw zal bieden plm. 800 zitplaatsen bevat een galerij met plm. 200 zitplaatsen.

Uitbouw.

To Amersfoort heeft de Kerkraad der Geref. Kerk besloten 1 Sept. a.s. te beginnen met het houden van gegeerde galstichtsvoorbereidingen in „Irene” en te trachten voor een half jaar een hulpPredikant te verkrijgen.

Vacaturediensten.

De Classis Amsterdams der Geref. Kerken heeft als haar oordde uitgesproken, dat bij de vervulling der vacaturediensten aan de predikanten doelgericht vervoeding behoort te worden uitgekeerd als aan de predikanten van buiten. Aan de betrokken kerken zal in overweging gegeven worden dien overeenkomstig te handelen.

SYNODALE VERGADERINGEN.

De Part. Synode der Geref. Kerken van Zuid-Holland (Zuid) is bepaald op Woensdag 20 Juni a.s. te Rotterdam.

OUDERLINGENCONFERENTIE.

To Goes zal Woensdag 2 Mei a.s. de Zeeuwse Geref. Ouderlingencollegie gehouden worden. De heer A. de Lange, onderling te Goes, zal een referaat houden over: „Het doen van openbare belijdenissen” en Dr. J. Douma van Den Haag, zal refereren over: „Versterking van het Kerkelijk best.”

CHURCH REFORMED CHURCH.

Bedankt voor:

Bisschop: P. de Groot te Rotterdam.

Intrude te:

Amsterdam-Oost: D. Driessens. Tekst Exodus 4:20.

GEREFOUMEERDE GEMEENTEN.

Tweestal te:

bischofs: A. de Blas te Dirksland en H. Kievel Jan te Venhuizen.

Beroepen te:

Amsterdam, Vlaardingen, Paterson (N. A.) en Grand Rapids (N. A.); J. D. Barth te Bodegraven.

Bedankt voor:

Bodegraven: en Rijderkerk: J. D. Barth te Bodegraven.